

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.558 van 20 november 2003
in de zaak A. 143.968/XII-3982.**

In zake : Pom CATTOOR,
wonende te Bellem,
Stuivenberg 5

tegen :

de SCHOLENGROEP PANTHA REI,
die woonplaats kiest bij
advocaten R. Rombaut en M. Stommels,
kantoor houdende te Antwerpen,
Justitiestraat 18, bus 25.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Pom Cattoor, vertegenwoordigd door haar vader Richard Cattoor, op 17 november 2003 heeft ingediend waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de klassenraad van 5LAWI6 (Atheneum Voskenslaan) van 19/9/2003 houdende de toekenning van een C-attest”;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 november 2003, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van Richard Cattoor, en van advocaat M. Stommels, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat verzoekster in het schooljaar 2002-2003 leerling is in 5LAWI6 aan het koninklijk atheneum Voskenslaan te Gent; dat de delibererende klassenraad op 29 augustus 2003, nadat verzoekster een uitgestelde proef fysica heeft afgelegd, beslist een C-attest uit te reiken;

Overwegende dat verzoekster op 1 september 2003 haar recht op overleg doet gelden bij de directeur; dat de directeur naar aanleiding van dit overleg beslist om de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen;

Overwegende dat de delibererende klassenraad op 2 september 2003 zijn eerder genomen beslissing bevestigt; dat verzoekster tegen deze beslissing op 7 september 2003 beroep aantekent bij de beroepscommissie;

Overwegende dat, nadat de beroepscommissie op 18 september 2003 het bezwaar heeft onderzocht, de delibererende klassenraad opnieuw wordt samengeroepen;

Overwegende dat de directeur met een 22 september 2003 gedateerd en aangetekend verzonden schrijven aan de ouders van verzoekster meedeelt dat de delibererende klassenraad “is samengekomen op vrijdag 19 september op advies van de beroepscommissie. De raad heeft op die vergadering beslist haar [lees: zijn] eerder genomen beslissing te bevestigen. Het C-attest toegekend aan uw dochter Pom wordt aldus gehandhaafd”;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat naar luid van artikel 8, tweede lid, 6°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling

van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet bevatten: “een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen”;

Overwegende dat de verwerende partij in de nota opwerpt dat het verzoekschrift geen apart onderdeel en geen argumentatie van de uiterst dringende noodzakelijkheid bevat; dat volgens haar het talmen van verzoekster alleszins de negatie inhoudt van de uiterst dringende noodzakelijkheid en in tegenspraak is met de beweerde ernst van het dreigende nadeel;

Overwegende dat in de voorliggende vordering, het verzoekschrift geen afzonderlijke uiteenzetting bevat om de uiterst dringende noodzakelijkheid te verantwoorden; dat verzoekster enkel de volgende uiteenzetting geeft omtrent de “tijdigheid van [de] vordering” :

“Door de bezwaarprocedure die we hadden gestart na de beslissing van de klassenraad van 29/09/03 was de delibererende klassenraad reeds twee maal opnieuw samengekomen.

Na de klassenraad van 02/09/03 werd ons alleen mondeling verslag uitgebracht over de beslissing en de argumenten ervan. Door de directie werd ons de documenten waar we recht op hebben geweigerd.

De uitspraak van de klassenraad van 19/09/03 werd ons per aangetekend schrijven betekend en is op 23/09/03 per post bij ons toegekomen.

Weer ontbrak een gemotiveerd schrijven over de beslissing.

We hebben geen enkel gemotiveerd document van de directie gekregen.

Hierdoor werd het recht op bezwaar voor ons uitermate bemoeilijkt.

Die documenten hadden we nodig om verdere stappen in het bezwaar te kunnen opbouwen.

Om die documenten vooralsnog te bekomen hebben we tijdelijk beroep gedaan op een raadsman, Meester Tom Messiaen uit Gent, om ons bij te staan in een bemiddelend gesprek met de school.

Na het inwerken van het dossier is er op 27/10/03 een aangetekend schrijven gericht door de raadsman aan de school voor een bemiddelend gesprek.

Op 06/11/03 werd de raadsman per aangetekende brief op de hoogte gebracht dat de school niet wil ingaan op het verzoek.

Zodoende is reeds veel tijd verloren en is het grootste deel van het eerste trimester al verstreken. Om het kunnen volgen van de lessen en het afleggen van de examens niet in het gedrang te brengen, menen we dat alleen een schorsing van de tenuitvoerlegging bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de klassenraad van 19/09/03 dit nog mogelijk kan maken.

Aan de tijdigheid van vordering is voldaan gezien de vordering is neergelegd binnen de 60 dagen na kennisneming op 23/09/03”;

Overwegende dat in deze zaak tegen een beslissing van 29 augustus 2003 van de delibererende klassenraad de beroepsprocedure is op gang gebracht, bedoeld bij de artikelen 68 en volgende van het besluit van de Vlaamse

regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (hierna : organisatiebesluit); dat verzoekster de beroepscommissie er toe bracht de betwiste beslissing te behandelen waarna de delibererende klassenraad opnieuw is samengekomen om, overeenkomstig artikel 74 van het organisatiebesluit, “een definitieve beslissing ten aanzien van de betrokken leerling te nemen”; dat die procedure is uitgelopen op de bestreden beslissing van 19 september 2003, van de delibererende klassenraad, om een oriënteringsattest C af te geven;

Overwegende dat luidens artikel 74 van het organisatiebesluit verzoekster van “deze beslissing [van de klassenraad], die dient gemotiveerd, onverwijld schriftelijk in kennis [moet worden] gesteld”;

Overwegende dat de directeur de conclusie van de klassenraad heeft medegedeeld aan de ouders van verzoekster in een brief van 22 september 2003; dat verzoekster erkent die brief te hebben ontvangen op 23 september 2003; dat zij de datum van die kennisgeving hanteert voor de berekening van de aanvang van de beroepstermijn;

Overwegende dat verzoekster aanvoert dat die kennisgeving geen mededeling bevat van de motieven van de delibererende klassenraad; dat ter terechtzitting door de verwerende partij een afschrift van de beslissing van de delibererende klassenraad als stuk van het administratief dossier wordt neergelegd; dat verzoekster opmerkt, en zij door de verwerende partij hierin niet wordt tegengesproken, dat die tekst van de beslissing, noch op enige andere wijze de inhoud ervan, haar ooit eerder ter kennis werd gebracht; dat in die omstandigheden, gelet op de aangehaalde bewoordingen van artikel 74 van het organisatiebesluit, de vraag rijst of de termijn om bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring in te dienen en, bij een afzonderlijke akte en uiterlijk samen met dat beroep, een vordering tot schorsing van tenuitvoerlegging in te stellen, al eerder zou zijn ingegaan; dat die vraag in de huidige procedure evenwel niet moet worden onderzocht, aangezien verzoekster thans een vordering heeft ingediend volgens de weg van de uiterst dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat verzoekster er daarbij lijkt van uit te gaan dat de tijdigheid van een beroep tot nietigverklaring of van een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure *ipso facto* de tijdigheid van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid impliceert; dat zij zich vergist;

Overwegende dat het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing onder meer wordt afgemeten naar de haast die de verzoekende partij zelf betoont bij het instellen van haar vordering; dat verzoekster verklaart op 23 september 2003 kennis te hebben gekregen van het bestaan en de strekking van de bestreden beslissing; dat de voorliggende vordering pas 55 dagen later is ingesteld; dat dit schromelijk laat is; dat verzoekster vergeefs zou pogen het uiterst dringend karakter van haar vordering thans te verbinden met de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat immers, zelfs als het moeilijk te herstellen en ernstig karakter van het nadeel dat een partij ondergaat door een administratieve rechtshandeling onder bepaalde omstandigheden het betoog waarom niet voor de gewone schorsingsprocedure maar voor de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt gekozen kracht kan bijzetten, zulks niet afdoet aan de noodzaak om in het geval van vermeend uiterst dringende noodzakelijkheid met passende voortvarendheid de vordering bij de Raad van State in te leiden; dat die noodzaak inherent is aan het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure; dat verzoekster in haar verzoekschrift voor de opgelopen vertraging geen aanvaardbare verantwoording geeft door te verwijzen naar, eensdeels, een beroep op een advocaat die meer dan een maand nodig had voor het “inwerken van het dossier” en, anderdeels, “een aangetekend schrijven door de raadsman voor een bemiddelend gesprek” en de weigering van de school om in te gaan op dit verzoek; dat, ten overvloede, vastgesteld mag worden dat reeds in de brief van 22 december 2003, verzoekster er werd op geattendeerd dat binnen het gemeenschapsonderwijs “geen verder beroep mogelijk [was] tegen de in beroep genomen beslissing” en een procedure bij de Raad van State de volgende te nemen procedurestap was; dat het argument dat de mededeling van de bestreden beslissing naliet enige motivering te verstrekken evenmin dienstig wordt aangevoerd, nu zulks integendeel verzoekster er toe had kunnen brengen deze vermeende onwettigheid terstond als middel voor de Raad van State aan te voeren; dat te dezen het tijdsverloop tussen de kennisgeving van de bestreden beslissing en het instellen van de vordering de negatie van de uiterst dringende noodzakelijkheid inhoudt; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig november 2003, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.